

OZVENA Z BOBROVCA

Číslo 5

december 2000

Ročník: IV.

Z OBSAHU:

Vianočný príbeh z ovčince * Osobnosti našej obce * Bobroveckí záhradkári vystavovali
Dôchodcovia sa zabávali * Bobrovecký kroj * 50 rokov od výstavby obecného domu
Výhra nie je dôležitá * Bezprispevkoví darcovia krvi

Alojz Čobej

Vianočná koleda

S vianočnou obľátkou od meďu
nesiem vám veselú koledu.
Štedrý čas po dlhom váhaní
súmrak už zapriahol do saní.
Za oknom biela noc z oblohy sneží,
keď zvony poľnočné znejú už z veží.
A ja tu s ústami od meďu
spievam vám vianočnú koledu.

Vianoce - čistý a biely svet,
farebná rozprávka detských liet.
Keď hviezda zažiarí z jedličky,
zaznejú vinše a pesničky.
Všetci si sadneme k štedrému stolu,
vrúlene sa tešíme, že sme zas spolu.
Za oknom vianočná a sviätá noc
tichučko sneží nám do Vianoc.

Rok čo rok si nás podmaňuje čaro Vianoc. Zamýšľame sa nad ich tajomstvom.

Je to čas, ktorý má v sebe neopakovateľnú atmosféru.

Je dobrým zvykom, že si v tejto predvianočnej atmosfére vzájomne povinnujeme.

Aj ja Vám, vážení spoluobčania, rodáci, čitatelia nášho časopisu
prajem radosť a šťastie Vianoce v kruhu Vašich najbližších,
hojnosť zdravia, šťastia, lásky, vzájomnej úcty, porozumenia,
aby každý mal dostatok prostriedkov a darov zeme

k sviatočnej pohode

a aby v tomto čase vianočnom a novoročnom

vládol v každej rodine

primeraný, dobrý kresťanský duch a život.

Miroslav Kusý,
starosta obce

VIANOČNÝ PRÍBEH Z OVČINCA

Čerstvá slama vonia a tak dobre sa na nej leží. Z kúta sa ozvalo tiahle zabékanie. Dvere na ovčinci sa otvorili. V prúde studeného vzduchu vletelo dnu niekoľko vložiek snehu.

„Tak je to vždy, keď von sneží, ale prečo je tak dlho otvorené?“ uvažuje stará ovca, ktorá v teplom ovčinci už prežíva tretiu zimu.

Gazda vošiel a cez úzky vchod pretiahol dnu peknú, mladú borovicu. Zložil baranicu, otriasol z nej sneh. Stromček oprel o stenu a rozhladol sa. Pohľadom poláskal svoje stádo: „Milé moje, sú Vianoce a tak mi tu za hodinku postrážite túto krásavicu.“ Vyšiel a zabuchol za sebou.

Ovečky vstali a pohli sa bližšie. Odrastená jahnička sa obrátila za známou vôňou. „Hlúpučká, nedaj sa oklamať, to nie je vôňa pastviny.“ Prihovorila sa jej stará ovca: „To si na Vianoce dávajú ľudia do svojich domovov. Aj minulú zimu, ba aj tú pred ňou si tu gazda schoval mladý stromček. Potom si poň príde ...“ „A načo mu bude?“ Opýtala sa jahnička. „Neviem to presne, ale keď to urobil posledne prišiel sem aj gazdov syn a veľmi sa tešil a rozprával, že je to vianočný stromček a že bude celý žiarit a trblietať sa ako hviezdy nad košiarom. Potom v noci, že mu pod stromček donesie Ježiško darčeky, krásne a dobré ...“

Mladá ovečka chápavo prikývla: „Gazda je dobrý, ale darčeky nám nenosí. Ten Ježiško musí byť veľmi, veľmi dobrý, keď vie tak potešiť ľudí.“

Opäť sa otvorili dvere, gazda si prišiel po borovicu. Z kúta sa opäť ozvalo tiahle zabékanie.

„Varí tak zavčasu belička, ani sa mi veriť nechce, pridem ťa neskôr pozrieť, ešte raz musím ísť na poštu.“

Dvere sa zatvorili. Vôňa borovice sa trčila, bolo po ilúzii leta.

Nadišiel večer, prestalo snežiť. Hviezdami posiate nebo ovečky nemohli vidieť, driemali na čerstvej teplej slame. K ovčincu sa blížili ve-

selé hlasy. Gazda s deťmi vošiel dnu a rozsvietil svetlo.

„Ocko a kedy dostanem darček?“ pýta sa najmenší chlapec a gazdovi je ťažko vysvetľovať, že objednaný vianočný darček ani dnes na poštu nepriviezli. Očami hľadá beličku, aj keď je to na neuverenie, čaká dnes svoje prvé jahniatko. Chytí synčeka za ruku a vchádza za ohradu ku bielej ovečke, pri ktorej ležia dve malé, biele jahniatka - beličkine dvojčatá.

„Ocko, to je krásny darček ...“ v úžase volá chlapec. A prečo nie, pomysli si otec a povie: „To sú Ježiškove ovečky. Keď sa Ježiško dnes v noci narodí, budú ležať pri jeho jasličkách.“

Chlapec na ne láskyplne hľadá a celý šťastný ich ide pohľadiť.

„Ocko, taký darček - to je zázrak. Vždy som chcel na Vianoce jahniatko. Viem, jahniatka prichádzajú na svet neskôršie, ale tieto sa dnes narodili ako Ježiškov darček pre mňa. Ďakujem.“

Anna Olšovská

ZRNO MÚDROSTI

Bez práce niet odpočinku,
bez boja niet víťazstva.

Tomáš Kempenský

Z KALENDÁRA

Mikuláš - 6. decembra

Meno Mikuláš je v Európe všeobecne rozšírené. Vo väčšine európskych jazykov sa zachováva pri tomto mene pôvodná východisková podoba tohto mena z gréckeho Nikoláos s významom „vitázný v ľuďoch“ (napr. v nem. Nikolaus, v angl. Nicholas, v rus. Nikolaj). V západoslovanských jazykoch a v maďarčine je miesto začiatočného N- /asi/ podľa mena Michal/ M-, teda Mikuláš /v slov. a češ./, Mikolaj /v pol./, Miklós /v maď./.

Biskup svätý Mikuláš Myrsky /asi 270 - 350/ patrí medzi najpopulárnejších svätých v celej Cirkvi. Je povestný svojou dobročinnosťou a štedrosťou.

Lucia - 13. decembra

Meno Lucia patrí v strednej a mladšej generácii medzi obľúbené mená.

Základom tohto pôvodom latinského mena je latinské prídavné meno lucius vo význame „svetlý, žiariaci“.

Podobnú významnú motiváciu ako meno Lucia má aj meno Klára /lat. Clara značí „jasná, svetlá“/ i perzské meno Roxana /s významom „žiariaca“/ i južnoslovanské meno Jasna a ruské meno Svetlana.

Na deň Lucie sa viažu viaceré poverky a pránostiky, lebo vraj od Lucie do Vianoc každá noc má svoju moc.

Adam a Eva - 24. decembra

Meno Adam s významom „pozemšťan“ pochádza z hebrejského há-adámá „prst, zem“ /podobne ako etymologicky súvisí lat. Homo „človek“ a humus „prst, zem“/.

Meno Eva je hebrejského pôvodu /z hebr. Chavvá /h/, Havvá /h/, značilo „živá“/. Podobný význam majú aj zriedkavé slovanské meno Živa a aj grécke meno Zoe a ruské meno Zoja /z gréckeho zoe „život“/.

Štefan - 26. decembra

Meno Štefan /lat. Stephanus, pol. a švéd. Stefan, nem. Stephan, dán. Steffen, hol. Steven, angl. Stephen, tal. Stefano, franc. Étienne, špan. Estevan, maď. István/ je gréckeho pôvodu. Stephanos značí v gréčtine veniec, ktorý sa dáva víťazom. S významovej stránky sú k tomuto menu blízke mená Vitázoslav, ba aj Václav /z praslovanského Venceslav „viac oslávený“/ i Viktor /z lat. victor „víťaz“/ a Žigmund /zo staronem. Sigmund „ochranca víťazstva“. Svätý Štefan bol prvým mučeníkom v dejinách katolíckej cirkvi.

Silvester - 31. decembra

Meno Silvester /nem. Silvester, franc. Sylvestre, čes. Silvestr/ má základ v lat. prídavnom mene silvestris „lesný“.

Nebeským patrónom nositeľov tohto mena je svätý Silvester, pápež, ktorý spravoval Cirkev za čias Konštantína Veľkého.

OSOBNOSTI NAŠEJ OBCE

JOZEF SIVÁK

Narodil sa 14. januára 1886 v Bobrovci ako syn garbiarskeho robotníka, neskôr mikulášskeho garbiarskeho podnikateľa Jána Siváka a Márie, rodenej Pohlovej. Starý otec Jozef Pohl pochádzal z Viedenského Nového Mesta, kde sa vyučil za stolára. Za Bachovho absolutizmu/1849 - 1859/ ho ako vojaka preložili do Lipt. Sv. Mikuláša, aby viedol žan-

dársku stanicu. Po skončení vojenskej prezenčnej služby ostal v Mikuláši, oženil sa s Bobrovčiankou Máriou Perečkovou a usadil sa v Bobrovci verný svojmu remeslu.

Najstaršia dcéra Mária Pohlová vydala sa za Bobrovčana Jána Siváka. Spolu mali päť detí, najstaršieho Jozefa /meno po starom otcovi/ dali na štúdiá. V Mikuláši skončil ľudovú školu a meštianku, učiteľský ústav v Temešvári a v Kluži. Po skončení štúdiá nastúpil na učiteľské miesto v Likavke a v Lipt. Teplý. V r. 1919 - 1925 bol inšpektorom v Prievidzi a zaslúžil sa o pozdvihnutie slovenského školstva v Nitrianskej župe, bol autorom i zostaviteľom prvých slovenských slabikárov, čítanie a učebníc pre ľudové školy.

V roku 1919 vstúpil do Slovenskej ľudovej strany /SLS/. V tomto roku stal sa nevoleným poslancom Národného zhromaždenia ČSR.

V rokoch 1924 až 1939 bol poslancom parlamentu ČSR za SLS a podpredseda Klubu poslancov HSLS /SLS sa 17. októbra 1925 premenovala na HSLS/.

V rokoch 1937 až 1939 podpredseda poslaneckej snemovne ČSR.

V Žiline 6. októbra 1938 bola vyhlásená autonómia Slovenska, ktorú prijala aj nová pražská vláda a Jozef Sivák bol 20. januára

1939 vymenovaný za ministra školstva autonómnej slovenskej vlády. Od tohto roku až do 4. septembra 1944 bol Sivák ministrom školstva a národnej osvety autonómneho i samostatného Slovenska.

Jeho odchod z postu ministra školstva a z vlády súvisel s jeho nesúhlasom s pozvaním nemeckého vojska na potlačenie SNP.

Ako minister realizoval:

- vydanie zákona o pocirkovení školstva,
- otvorila sa Prírodovedná fakulta,
- činnosť začala Slovenská vysoká škola technická,
- založila sa Slovenská vysoká škola obchodná a Slovenská akadémia vied a umení.

Bol tolerantný, preto sa mohli prejavíť stúpenci iného ideologického zmysľania /L. Novomeský, Ján Poničan.../. Zastával sa rasovo a politicky prenasledovaných. On sa najviac z členov vlády angažoval na záchranu Židov.

Národný súd zohľadnil Sivákovu zásluhu a postoj aj k židovskej otázke a po započítaní vyšetrovacej väzby bol koncom roku 1947 prepustený na slobodu. Zomrel 27. januára 1959 vo veku 73 rokov, pochovaný je na cintoríne v Slávičom údolí.

Vyčerpávajúco podáva Ing. Štefan Guláš
Slovenské národné noviny č. 8,
str. 6 - 7, 1999
Václav Holub, kronikár

DŮCHODCOVIA SA ZABÁVALI

Jeseň života a jeseň - ročné obdobie. Je to krásna symbolika a keď sa v peknú novembrovú nedeľu stretli dôchodcovia, aby sa spolu zabavili, je to ešte krajšia realita.

Stalo sa. 12. novembra bolo v našom kultúrnom dome veselo. Náhodní chodci mohli zo sály počuť spev. Na melódiu ľudovej piesne

„V Pastovníčku na rybníčku ...“ sa spievalo:

*Od námestia po Trstené je ulica,
tá má celkom nové meno - klobásnica.
Po nej kravy maširujú,
asfaltové diery lajnom reparujú ...*

A hneď na to:

*Na tej Rakovici, tam je dobre
majú tam dôchodcov v každom dome.
Tí doma sedia, na telku hľadajú
a tu neprídu.*

*Čože neprídete vrstovníci,
čože máte na tej Rakovici?
Je tam zvonica, ale zvon nemá
a tu hudba hrá ...*

A tak to pokračovalo. Až vôňa pripečených bobroveckých drobov zamestnala spevákovo a ostatných, ktorí sa prišli zabaviť na spoločenské posedenie dôchodcov pri hudbe.

Droby, vínko, spev a dobrá nálada - všetko čo patrí k pohode tam bolo.

*A kto tomu neverí,
mal vojsť aspoň do dverí,
vidieť na vlastné oči,
ako sa v kolese točí.
Kto?*

Všetkých menovať nebudem, ale aspoň tých, čo sa zaslúžili, aby sa toto podujatie uskutočnilo: Milan Gajan s manželkou, Mária Matloňová s manželom, Mária Kusá s manželom, Anna Hrtková s manželom, Jozef Kubala s manželkou, Blažej Haluška s manželkou, Anny Blahunkové, Emília Kunová, Jozef Olšovský, Mária Pažitná, Oľga Brziaková, Alfonz Komár, Jozef Mašura s manželkou, Jozef Škovrán s manželkou, speváci, brigádnici na upratovanie sály a ďalší. Spolu 92 šikovných dôchod-

cov a jeden mladý muž - Peter Kuna, ktorý sa postaral o hudbu. Pozdravíť starkých za žiakov prišla Martinka Lehotská.

Anna Olšovská

BOBROVECKÝ KROJ

Slovensko je bohaté rozmanitosťou a krásou ľudových odevov - krojov. Na starý bobrovecký kroj sa pomaly zabúda, nakoľko si ľudia zo sveta kde chodili za prácou priniesli prvky mestského oblečenia.

Zachoval sa opis ľudového kroja a podľa neho pani učiteľka Dagmar Rodáková nakreslila sviatočný kroj dievok a mladých mužov.

Dievčatá a mladé ženy nosili svetlejšie sukne a vyšívane oplecká. Lajbličky boli pravdepodobne jednofarebné pošíte ozdobou zo šujtášov. Zo šujtáša bolo aj očko na zapínanie. Sviatočné zástery mali podľa starej fotografie okolo prísitu nariasenú látku na spôsob čipky a

zaokrúhlené rožky. Opásané boli stužkou, dávnejšie to bola širšia tkanica. Dievčatá nosili stužky vo vrkoči a jej konce viseli dole chrbtom. Na všedný deň bol kroj jednoduchší.

Ženy nosili na všedný deň sukne z domáceho belavého plátna a blúzky, jupky si šili z modrotlače. Na hlave nosili čepce z paličkovaných čipiek a na nich šatky. Mladé ženy svetlé a staršie tmavé. V zime nosili biele kožuchy dlhé poníže kolien. Predné konce boli zahnuté do uhlov. Ku kožuche sa obúvali biele súkenné kapce.

Muži nosili košeľe z ľanového plátna so širokými rukávmi. Pod hrdlom sa uväzovali na šnúru alebo pentlicu.

Vrchný odev bol z čierneho súkna, nohavice aj gurtka. Vesta tiež čierna z tenšieho súkna. Nohavice cez rázporky držal v drieuku dlhý širší remeň. Vzadu visel do poloblúka ako ozdoba. Klobúky boli čierne s užšou strieškou vyhrnutou nahor. V zime nosili dlhé čierne súkenné kabanice a baranice a na nohách kapce z čierneho alebo buravého súkna.

Muži aj ženy nosili čižmy. Po dome a do poľa krpce.

Tento kroj začal zanikať prinášaním módnych častí odevov z Pešti, z Ameriky a z miest, kde chodili naši ľudia za robotou. Bobrovecké krajčírky začali šiť z kartónov, cajchovej látky a iných moderných textílií.

Zimný kroj

Letný kroj

POZVÁNKA NA KULTÚRNE PODUJATIA

Miestne kultúrne stredisko

18. 12. 2000

Vianočné aranžovanie

od 14.00 - 18.00 hod.

Kultúrny dom

30. 12. 2000

Koncert na záver storočia

o 17. 00 hod.

Divadelní ochotníci
z Bobrovca

sa predstavia
s veselohrou oĎ Františka Urbánka

STRÁŠIDLO

26. decembra 2000

o 17.00 hod. v Kultúrnom dome

REPRÍZA

6. januára 2001 o 17,00 hod.

Tešíme sa na vašu účasť.

DOZVEDELI SME SA ...

... že v časopise „Korene“, ktorý vychádza v Čechách pre slovenskú menšinu bol uverejnený článok: Poohliadnutie za Svetovým stretnutím Liptákov, v ktorom sa pisalo aj o Bobrovci. Pri ňom bola fotografia zo sprievodu s bobroveckými cechovými znakmi a našou dychovkou. Autor: Jarmila Šálková

BLAHOŽELÁME

Všetko nejlepší do dalších rokov života prajeme jubilantom:

Judite Dunajovej k 75. výročiu narodenia
Jánovi Lisému k 70. výročiu narodenia
Márii Dikantovej k 70. výročiu narodenia

ZAPÍSANÉ

Narodili sa:

september - Tereza Buntová
Patrik Kubala
október - František Gazda
Peter Mičuda

Manželstvo uzavreli:

august - Ivan Machaj a Dana Rusková
Milan Vaškeba a Janka Štrkolcová
september - Rastislav Juráš a Janka Droppová
Ladislav Plávka a Janka Uramová
Libor Rádi a Miriam Dikantová

Opustili nás:

september - Milan Turoň, 59-ročný
Peter Konfráter, 71-ročný

KALENDÁRIUM

3.12. Medzinárodný deň zdravotne postihnutých
8.12. Nepoškvrnené počatie Panny Márie
24.12. Štedrý deň
25.12. Narodenie Pána - 1. sviatok vianočný
26.12. 2. sviatok vianočný
31.12. Silvester

VIETE, ŽE ...

... pred 70 rokmi bola postavená budova pošty
... pred 70 rokmi bol do obce zavedený elektrický prúd
... pred 50 rokmi bola postavená budova obecného domu

O MESIACOCH

December - mesiac inovate a dlhých mrazivých nocí

Podľa meteorológov je v decembri najvyššia relatívna vlhkosť vzduchu. Priemerná vlhkosť je až 85 %. Pri teplotách pod bodom mrazu sa vytvára srieň a inovať. K nám preniká pevninský vzduch arktického pôvodu, čo spôsobuje dlhé mrazivé noci a v ranných hodinách silné mrazy.

V roku 2000 sme publikovali malý seriál „O mesiacoch“, v ktorom sme sa zamerali na počasie a meteorológiu.

Pre rok 2001 padlo rozhodnutie pokračovať v rubrike „O mesiacoch“, ale zamerať sa na malé operence - vtáky. Prečo? Vtáky sú ako lakmusový papierik. Ak sú, príroda je zdravá, ak ich niet, je choré celé životné prostredie aj pre človeka.

BEZPRÍSPEVKOVÍ
DARCOVIA KRVI

Dušan Gazda, Ing. Ladislav Sedlák, Ing. Karel Vyskočil, Štefan Gregor, Ján Brziak, Anna Brziaková, Jozef Fendek, Jaroslav Vrabec ml., Miroslav Lisý, Peter Hudec, Dušan Baláz, Milan Gajan, Miloš Bunta, František Fendek, Miriam Dikantová, Karol Kello a Július Kello.

Vysoko vyzdvihujeme váš humánny čin.

Darovať krv - je dar najcennejší, zachraňujúci životy a zdravie.

Ďakujeme!

50 ROKOV OD VÝSTAVBY
OBCENÉHO DOMU

V marci roku 1947 bola zbúraná stará obecná kancelária a v októbri toho istého roku sa začala výstavba nového obecného domu. Touto výstavbou bol poverený staviteľ Peter Kuna z Pastovníka. Pomocný palier pri výkope bol Jozef Kuna /farár/. Na tejto stavbe pracovali aj ďalší naši občania ako: Ambróz Pieter, Vlado Pikala, Vlado Žilla, Jozef Rusina /cilkin/, Marian Blahunka a ďalší. Tesári: František Gróma a Štefan Spilý. Táto stavba trvala tri roky.

Stavba bola skolaudovaná 30. júna 1950 a 1. júla sa obecný úrad sťahoval z budovy poštového úradu do nových priestorov za účinkovania richtára Jozefa Hlauču /pašku/ z Pastovníka. Notára v tom čase robil Michal Ivanko.

Zo spomienok Petra Petrika

VIANOČNÉ PRANOSTIKY

Keď sa s nov-mesiacom sviatky začínajú,
veľmi tvrdú zimu často znamenajú.

Keď na Vianoce pokryté sú polia snehom,
môžeš na Veľkú noc sedieť pod košatým
stromom.

Jasné Vianoce, mnoho vína a ovoce.

BOBROVECKÍ ZÁHRADKÁŘI VYSTAVOVALI

Slovenský zväz záhradkárov v Bobrovcí v spolupráci s Miestnym kultúrnym strediskom a Slovenským zväzom včelárov usporiadali v dňoch 21. až 23. októbra 2000 v kultúrnom dome miestnu výstavu ovocia a zeleniny pod heslom „Jablon dá kvet, včielka med, bude hostina pochutná si rodina“.

Súčastou výstavy bola už tradične súťaž v aranžovaní kvetov na jesenné motívy. Novinkou bola výstava včelárskeho zariadenia, pomôcok a včelích produktov, spojená s prednáškou o včelárstve pre žiakov základnej školy.

Tohtoročná bohatá úroda ovocia podstatne ovplyvnila účasť vystavovateľov i počet vystavených exponátov. V ničom však nezaostali ani vystavené výpestky zeleniny, ba ešte predčili ovocie. Veď exponáty papriky p. Eleny Kováčikovej získali 1. miesto na Oblasťnej výstave ovocia a zeleniny v L. Mikuláši, ktorá sa konala týždeň pred našou výstavou. Zvláštnosťou výstavy bola i anketa o najkrajší exponát v ovoci a zelenine a pohostenie návštevníkov čerstvým jablčným muštom. Výsledok ankety je nasledovný:

V kategórii ovocia ako najkrajšie výpestky boli vyhodnotené:

1. Jablko Rubin p. Jitka Kellu
2. Mandarínka p. Pavla Volajovej
3. Orech klasický p. Jozefína Kováčikovej

V kategórii zelenina na prvých miestach sa umiestnili:

1. Paprika Kapia p. Eleny Kováčikovej
2. Tekvica p. Valéria Šotku
3. Petržlen p. Alfonza Komára

Otvoreniu výstavy tradične predchádza súťaž v aranžovaní kvetov. Bohatá bola i tohtoročná účasť - 15 účastníček. Ako najkrajšie práce boli vyhodnotené:

1. Koláčiková p. Daniela Čajkovej
2. Aranžmán Martina Lelkové
3. Tekvica paprika p. Eleny Kováčikovej
4. Jesenná loď Miroslava Kusého

Vystavených bolo 152 exponátov ovocia a zeleniny a 15 aranžmánov. Výstavu navštívilo viac ako 500 návštevníkov.

Odmenou pre organizátorov výstavy bola pozornosť návštevníkov a zvažovanie, ktorému exponátu dať svoj hlas. Organizátori touto cestou ďakujú všetkým zúčastneným pri inštalácii výstavy i uprataní priestorov po skončení výstavy a ZŠ za organizáciu návštevy výstavy. Väčšina ovocných výpestkov po skončení výstavy bola odovzdaná školskej jedálni.

Alfonz Komár

VÝHRA NIE JE DÔLEŽITÁ

Žijeme v období, kedy nás oslovujú reklamy, rozhlasové a televízne spoločnosti informujú o rôznych hrách, premiách a miliónových zlatých baniach s často neuveriteľnými cenami. Existujú však ľudia, ktorí odclávajú týmto lákadlami a hrajú len hry, ktoré im navzdory výdavkom a času prinášajú zdravie, radosť a uspokojenie.

Už niekoľko rokov a desiatky futbalových sezón šíria dobré meno našej obce futbalisti - „stari páni“, ktorí hrajú svoju hru pre vlastné potešenie, pre čas strávený v kolektíve, ale najmä z fanatizmu. Bez týchto fenoménov by nebolo možné odohrať v každom kalendárnom roku priemerne 20 futbalových zápasov, ktoré sú súčasťou spoločenských a športových podujatí, konaných pri rôznych príležitostiach, jubileách a turnajoch. Mnoho z týchto akcií sa koná mimo obce alebo okresu, dokonca aj v zahraničí.

Mužstvo „starych pánov“ sa pravidelne zúčastňuje futbalových zápasov pár kilometrov od Mikolca v maďarskej Tályi, kusok od hraníc v poľskej Rabke, Bobrovec ako obec a nielen futbalovú poznajú vo Vítкове na Morave, na západnom Slovensku v Bratislave, Pezinku, Senci, v Suchej nad Parnou, Dunajskej Lužnej, na strednom Slovensku v Žiari nad Hronom, Žiline, Krupine a na východe republiky v Košiciach, Myslave a Krásnej Lúke. Z obcí v okrese L. Mikuláš sú to najmä: Liptovský Jár, Ilanovo, Važec, Ondrašová, Beňadiková, Závažná Poruba, Svätý Kríž, Dúbrava, Palúdzka, Liptovská Porúbka, ale aj firmy Tesla a Alcatel L. Hrádok a mnoho iných.

Každý futbalový zápas je spojený so spoločenskou stránkou, v rámci ktorej sa rozdeľujú rôzne propagačné materiály a informácie o obci, jej ľuďoch, aktivitách a programoch rozvoja a na mnohé otázky o obci odpovedá ten najpopulárnejší - starosta obce.

Každý takýto zápas niečo stojí a preto nestačí len občasná sponzorstvo a pravidelné mesačné členské, ale aj brigády odpracované na PD vo Važci, AGRO-RACIO v Bobrovcí, Športovom klube alebo v obci. Takými príspevkami sa pokrýva kúpa dresov, lôpt, ba aj výpomoc pre chatu v Červenci a ine potrebné akcie.

Športová činnosť je celoročná, každý piatok tréning buď na ihrisku alebo v zime v te obľúbenej, kde sa každý rok medzi Vianocami a Novým rokom organizuje domáci halový turnaj. V lete je to takmer každý víkend futbalový zápas.

Bola aj možnosť prihlásiť sa do okresnej futbalovej ligy starých pánov, ale športové krédo mužstva z Bobrovca nie je súťažiť v tom, kto je lepší, ale šíriť a propagovať športovým spôsobom dobré meno svojej obce, nadviazať nové kontakty, mať radosť z hry a zo vzťahov na ihrisku i mimo neho. A k tomuto cieľu si navzájom prajeme mnoho zdravia!

-stari páni-

OZVENA Z BOBROVCA: vydáva Obec Bobrovec, redakcia Obecný úrad Bobrovec č. 90, č. tel.: 0849/5596501. **REDAKČNÁ RADA:** Anna Olšovská, Miroslav Kusý, Katarína Osadská. **VYCHÁDZA:** každé dva mesiace. **POVOLENÉ:** Okresným úradom Liptovský Mikuláš pod registrovaným číslom 1/97. **TLAČ:** TYPOPRESS s. r. o., UL J. Žuflu 5, 031 01 Liptovský Mikuláš, tel.: 0849/5514395, tel./fax: 0849/5541490. **TERMIN UZÁVIERKY NASLEDUJÚCEHO ČÍSLA:** 12. februára 2001

